

“ผมเป็นเซลล์แมนครับ รับออร์เดอร์
ยาที่ต่างจังหวัด ไปหลายจังหวัด”

ศพท้ายรถ

ศพท้ายรถเป็นชายวัยกลางคน ผมเทาแซมขาว ไว้หนวดเคราบาง ๆ
ผมกำลังขับรถข้ามจังหวัดกลางดึก ถนนทั้งสายจมในความมืด ไฟ
หน้ารถสาดพอส่องเห็นทางข้างหน้า
ทันใดนั้นผมได้ยินเสียงจากท้ายรถดังกึก ๆ เป็นระยะ ผมขมวดคิ้ว
แต่ขับรถต่อไป เสียงนั้นดังไม่หยุด ในที่สุดผมก็ตัดสินใจจอดรถที่ข้างทาง
ผมเปิดท้ายรถ แสงไฟภายในสาดเห็นศพชายคนหนึ่ง วัยกลางคน
ผมเทาแซมขาว ไว้หนวดเคราบาง ๆ
เสียงดังที่ผมได้ยินเกิดจากนาฬิกาข้อมือของคนตายกระทบตัวถัง
รถ ดังกึก ๆ เป็นจังหวะ
ผมรีบปิดท้ายรถ หันรีหันขวาง หากตำรวจพบศพนี้ ผมต้องเดือด
ร้อนแน่นอน
ผมขับรถต่อไป เพียงไม่กี่กิโลเมตร ก็แลเห็นด่านตำรวจ

ผมถอนใจ ทำไมผมโชคร้ายพบตำรวจในสถานการณ์นี้? ผมมี
ประวัติอาชญากรรมมาก่อน แม้ว่าผมไม่ใช่คนผิด

สี่ปีก่อนผมติดคุกนานสามเดือนเพราะทำร้ายคนในร้านเหล้าถึงแก่
ความตาย ชายคนนั้นเมาสุรา และลวนลามพนักงานหญิงคนหนึ่ง ผมเข้าไป
ห้าม ผลก็คือชายคนนั้นโกรธ ชักปืนจะยิงผม อารามจนตัวผมพาตขวิด
เหล้าใส่หัวเขา เขาสลบไปสองวัน และถึงแก่ความตาย

ผมถูกตั้งข้อหาฆ่าคนโดยเจตนา แต่ผมติดคุกช่วงสั้น ๆ แล้วหลุด
ออกมา เพราะพยานให้การตรงกันว่ามันเป็นการป้องกันตัว แต่กระนั้นการ
ฆ่าคนก็อยู่ในประวัติของผมแล้ว

ผมรู้ว่าตำรวจแลเห็นรถผมแล้ว การเลี้ยวหนีด้านจะทำให้ผมเป็นผู้
ต้องสงสัยทันที ผมทำใจดีสู้เสือ ขับรถไปถึงด่านตรวจ เห็นตำรวจสองนาย
ยืนตระหง่านอยู่ ผมหวังว่าตำรวจคงไม่เรียกผมเปิดท้ายรถ

ตำรวจทางหลวงโบกมือให้ผมจอดรถ ผมจอดรถ เลื่อนกระจกลงมา
ตำรวจถามผม “ไปไหนครับ?”
“เข้าเมืองครับ”
“ดื่มเหล้ามาหรือเปล่า?”
ผมเหลือบมองขวดเหล้าบนเบาะที่นั่งข้าง ๆ ใช้มือปัดมันตกลงไป
บนพื้นรถ สายตาตำรวจจับมองขวดเหล้านั้น
“เปล่าครับ ผมไปทำงาน”
“ทำงานอะไรครับ?”
ผมตอบ “ผมเป็นเซลล์แมนครับ รับออร์เดอร์ยาที่ต่างจังหวัด ไป
หลายจังหวัด”
ผมชี้ไปที่ที่นั่งด้านหลังซึ่งเต็มไปด้วยกล่องยา
“ผู้หมวดสนใจยาบ้างไหมครับ?”
ตำรวจส่ายหน้า

“วิตามินก็มีนะครับ หรือครีมบำรุงผิวสำหรับแฟนผู้หญิงก็มี”
“อย่าเพิ่งนอกเรื่อง ทำไมต้องขับรถดึกขนาดนี้?”
ผมอยากถามตำรวจเช่นกันว่าทำไมต้องดึกขนาดนี้ แต่ผม
ไม่พูด ผมรู้ว่าคนขับรถบรรทุกทางสายนี้มักต้องจ่ายค่าผ่านทาง
ผมยกไหล่
“เศรษฐกิจไม่ดี ผมต้องทำงานมากขึ้นเพื่อที่จะได้รายได้เท่าเดิม
ผมวิ่งรถหลายจังหวัดแถวนี้ นี่ก็ต้องขับรถดึกเพื่อให้ไปทันนัดเวลาเช้า”
“นัดอะไร?”
“นัดกับร้านขายยาครับ”
“ขออนุญาตให้ช่วยเป่าแอลกอฮอล์หน่อยนะครับ”
ผมทำตาโต
“อ้าว! เป่าทำไมครับ? ผมไม่ได้ดื่มเหล้าสักหน่อย”
ตำรวจยิ้ม
“แล้วขวดเหล้าในรถของใคร?”
“ของเพื่อนผม”
“จริงหรือ? ผมได้กลิ่นเหล้าจากตัวคุณทั้งเลย”
ผมร้อง “โธ่! ผมแตะเหล้านิดเดียวเท่านั้น”
“งั้นช่วยลงจากรถหน่อยครับ”

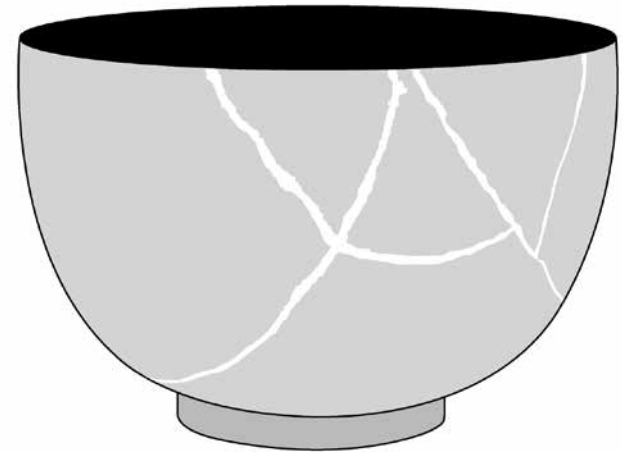
ผมทำตามคำสั่งนั้น ผมก้าวลงจากรถ ตำรวจนายนั้นยื่นเครื่องตรวจ
แอลกอฮอล์ให้ผม
ผมเป่าลม ผลคือไม่ผ่าน
ผมส่ายหน้า
“แปลก ผมดื่มนิดเดียวเท่านั้น”
ตำรวจหัวเราะ
“อย่างนี้ไม่ผิดแล้วคุณ ระดับเกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ไปเยอะ

เลย ขอใบขับขี่ด้วยครับ”
ผมควักกระเป๋ายื่นใบขับขี่ให้ มีธนบัตรแนบอยู่ด้วย
ตำรวจมองหน้าผม
“ผมถือว่าคุณเมานะ จึงไม่มีสติรู้จะทำอะไรผิดกฎหมาย คุณติด
สินบนตำรวจอย่างนี้ไม่ได้”
“ขอโทษครับ”
เขายื่นเงินคืนมาให้ ดูชื่อบนใบขับขี่ แล้วมองหน้าผม
“คุณมานะ เสนอกระຈ้าง”
ผมตอบ “ครับ”
“ขอดูทะเบียนรถด้วย”
ผมกลับไปที่รถ เปิดประตู หยิบทะเบียนรถออกมาจากช่องเก็บของ
แล้วยื่นให้ตำรวจ
“ชื่อกับทะเบียนรถถูกต้อง แต่เมาแล้วขับไม่ถูกต้อง”
ตำรวจเริ่มเขียนใบสั่ง

ผมถอนใจ ผมมีเวลาไม่มาก ไม่คาดว่าจะเจอตำรวจหน้าดี ไม่รับสินบน
“ผมไปได้แล้วยังครับ?”
“ยังไปไม่ได้ คุณเมาแบบนี้ขับรถไม่ได้หรอก”
“แล้วจะทำยังไงครับ?”
“เดี่ยวคุณไปกับเรา”
“ไปไหนครับ?”
“เราจะขับพาคุณไปนอนที่โรงพัก จนสว่างเมาก่อนค่อยว่ากัน”
“แต่ผมมีนัดกับลูกค้าพรุ่งนี้เช้า”
“คุณเมายังไง จะคุยกับลูกค้าได้ยังไง?”
“ผมหลับสักงีบก็หายแล้วครับ”
“ไม่ได้ ปล่อยให้คุณขับรถอันตรายต่อคนอื่น”

Mini Wabi-sabi

ปรัชญาญี่ปุ่นฉบับย่อความ

วา

ปิ

ซา

ปิ

โลกตะวันตกกับโลกตะวันออกแตกต่างกันตรงที่
โลกตะวันตกแสวงหาความสมบูรณ์แบบ โลกตะวันออก
ออกหิความสมบูรณ์แบบ

ประเด็นไม่ได้อยู่ที่ดีหรือไม่ดี แต่คำถามคือ
แค่นั้นจึงเป็นความสมบูรณ์แบบจริงๆ?

ความสมบูรณ์แบบคือเป้าหมายเชิงอุดมคติ
มากกว่า

การแสวงหาความสมบูรณ์แบบก็เหมือนการ
แสวงหาพุทธภาวะของเซน แค่อัดจะแสวงหา
ก็เท่ากับหนีจากพุทธภาวะเรียบร้อยแล้ว

